

ฉลองพิธีแห่งความสำเร็จด้วยแผนการอ้อมความคิด เวลา และคำพูด จุดตะเกียงแห่งความหวังในดวงวิญญาณที่ห่อหุ้ม

วันนี้เป็นวันแห่งความรัก ลูกทุกคนในทุกหนแห่งหลอมรวมอยู่ในมหาสมุทรแห่งความรัก ความรักนี้ทำให้ลูกเป็นโยคีที่ง่ายดาย ความรักเป็นสิ่งที่พาลูกไปอยู่เหนือแรงดึงดูดอื่นๆทั้งหมด ลูกทุกคนได้รับพรแห่งความรักตั้งแต่เกิด ความรักมีพลังที่จะทำให้การเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นได้ ดังนั้นวันนี้ บาบาก็เห็นลูกๆสองประเภทในทุกหนแห่ง ทุกคนเป็นลูกที่น่ารัก แต่ประเภทหนึ่งคือลูกที่น่ารัก และอีกประเภทหนึ่งคือลูกที่ซึมซับอยู่ในความรัก (loveleen) ลูกที่ซึมซับอยู่ในความรักจะหัดเทียบกับพ่อโดยอัตโนมัติและอย่างง่ายดายในทุกความคิด ลมหายใจ คำพูด และการกระทำ เพราะเหตุใด? พ่อได้ให้พรแก่ลูกๆให้เป็นผู้ที่มียุทธศาสตร์ วันนี้เรียกว่าวันแห่งความทรงจำระลึกถึงและพลัง เพราะเหตุใด? พ่อได้ทำให้ตัวท่านเองเป็นกระดุกสนหลังในวันนี้และเผยให้เห็นลูกๆที่ซึมซับอยู่ในความรักบนเวทีโลก ในรูปที่มีตัวตน ท่านได้เปิดเผยลูกๆ และท่านเองก็กลายเป็นมิตรร่วมทางในรูปที่อะแนค

ในวันแห่งความทรงจำระลึกถึงและพลังนี้ บัฟดาตาได้ทำให้ลูกๆเป็นนาย และให้งานกับลูกๆผู้เป็นนายที่ทรงอำนาจในการเปิดเผยพ่อผู้ทรงอำนาจ เมื่อเห็นเช่นนั้น พ่อก็มีความสุข เพราะลูกทุกคนต่างก็ไม่วางแวนอยู่กับการเปิดเผยพ่อ นั่นคือ งานของการให้คุณประโยชน์แก่โลกและเปลี่ยนแปลงโลกตามความสามารถและกำลังของตน ลูกกำลังใช้มรดกของพลังทั้งหมดที่ลูกได้รับจากพ่อเพื่อตัวลูกเองและเพื่อดวงวิญญาณของโลก บัฟดาตาขอแสดงความยินดีหลายล้านเท่าจากหัวใจแก่ลูกๆที่เป็นนายผู้ทรงอำนาจและรอบด้าน ผู้ที่รักษาความจริงและความกระตือรือร้นของลูกให้เท่าเทียมกับพ่อ และเป็นผู้รับใช้ที่ให้คุณประโยชน์แก่ผู้อื่นและไม่มีขีดจำกัด ขอแสดงความยินดี ขอแสดงความยินดี ทั้งแผ่นดินนี้และในต่างแดน ลูกๆของแผ่นดินนี้ก็ไม่ยิ่งหย่อนเลย และลูกๆจากต่างแดนก็ไม่ยิ่งหย่อนเลยเช่นกัน บัฟดาตาร้องเพลงสรรเสริญลูกๆเช่นนี้ในหัวใจของท่านและร้องเพลงด้วยว่า "ว้า ลูกๆ ! ว้า!" ลูกทุกคนเป็นลูกที่ ว้า (ยอดเยี่ยมมหัศจรรย์) ใช่หรือไม่? ลูกกำลังโหมมือของลูก ดีมาก บัฟดาตามีความภาคภูมิใจที่บริสุทธิ์ ท่านภูมิใจในลูกๆของท่านเพราะตลอดทั้งวงจรไม่มีพ่อคนไหนที่ลูกทุกคนเป็นราชาที่มีอำนาจในการปกครองตนเอง ลูกทุกคนเป็นราชาที่มีอำนาจในการปกครองตนเองใช่หรือไม่? ลูกไม่ใช่ข้าแผ่นดินใช่หรือไม่? ลูกๆหลายคนถามบาบาเมื่อพวกเขามีการสนทนากับบาบาว่า: "แสดงภาพให้เราเห็นว่าเราจะกลายเป็นอะไรในอนาคต" บัฟดาตาพูดว่าอย่างไร? ลูกที่มีอายุมากกว่าก็พูดว่าแม่จกกัดตัมบ้าเคยให้ภาพแก่ลูกๆทุกคน ดังนั้นจงให้ภาพแก่เราด้วย บัฟดาตาพูดว่าท่านได้ให้กระจกพิเศษที่มีลักษณะเฉพาะแก่ลูกๆแต่ละคน และลูกสามารถเห็นภาพในกระจกนั้นว่าลูกจะเป็นใครในอนาคต ลูกรูสิ่งนี้หรือไม่? ลูกมีกระจกนั้นอยู่กับลูกหรือไม่? ลูกรู้ไหมว่ามันคือกระจกไหน? ผู้ที่นั่งอยู่แถวหน้าต้องรูสิ่งนี้! ลูกรู้ไหม? กระจกนั้นคือกระจกของสภาพของผู้ที่มีอำนาจในการปกครองตนเองในปัจจุบัน ตราบเท่าที่ลูกมีอำนาจในการปกครองตนเองในปัจจุบัน ลูกจะประกาศสิทธิในอาณาจักรของโลกได้ตามนั้น ตอนนี้องมอดตนเองในกระจกเพื่อดูว่าลูกมีอำนาจในการปกครองตนเองอยู่เสมอหรือไม่ หรือเป็นเพราะบางครั้งลูกเป็นผู้ฟังฟังผู้อื่นและบางครั้งลูกก็มีสิทธิ์? ที่บางครั้งลูกเป็นผู้ฟังฟังผู้อื่นและบางครั้งก็มีสิทธิ์ บางครั้งสายตาของลูกหลอกลวงลูก บางครั้งจิตใจของลูกหลอกลวงลูก บางครั้งปากของลูกหลอกลวงลูก และบางครั้งแม้กระทั่งหูของลูกก็หลอกลวงลูกไหม? ลูกสนใจที่จะฟังสิ่งที่ไร้ประโยชน์หรือไม่? หากอวัยวะทางกายของลูกหลอกลวงลูก หากมันควบคุมลูก นั่นก็พิสูจน์ว่าลูกไม่มีพลังในการควบคุมหรือพลังในการปกครองที่ลูกได้รับจากพ่ออย่างเป็นพรและเป็นมรดกของพลังทั้งหมด ลองคิดดูสิว่า คนที่ไม่สามารถปกครองตนเองได้ จะสามารถปกครองโลกได้อย่างไร? ตรวจสอบในกระจกในสภาพปัจจุบันของลูกของผู้มีอำนาจในการปกครองตนเอง ลูกทุกคนได้รับกระจกแล้วใช่ไหม? ถ้าลูกได้รับกระจกนี้ ยกมือขึ้น! กระจกไม่มีรอยเปื้อนใดๆใช่หรือไม่? กระจกใสสะอาดหรือไม่?

บัฟดาตาได้ให้ความเคารพต่อลูกทุกคนในฐานะผู้ที่มีอำนาจในการปกครองตนเอง ลูกทุกคนได้รับสมญาว่าเป็นนายผู้ทรงอำนาจจากพ่อ ไม่ใช่เพียงแค่เป็นนายผู้มีพลังเท่านั้น แต่เป็นนายที่มีทุกพลัง ในการสนทนาจากใจถึงใจของพวกเขา ลูกบางคนแม้กระทั่งพูดว่า “บาบา ท่านให้พลังทั้งหมดแก่ฉัน แต่บางครั้งพลังเฉพาะเหล่านี้ไม่ได้ทำงานในเวลาที่คุณต้องการ” พวกเขารายงานว่าพลังเหล่านั้นไม่ได้เกิดขึ้นในเวลาที่คุณต้องการ มันเกิดขึ้นหลังจากเวลาผ่านไปแล้ว เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น? ในเวลาที่ลูกเรียกใช้พลังบางอย่าง ให้ตรวจสอบว่าลูกนั่งบนที่นั่งของลูกในฐานะผู้เป็นนายหรือไม่ หากใครไม่ได้นั่งบนที่นั่งของเขา... ไม่มีใครจะเชื่อฟังคำสั่งของผู้ที่ไม่ได้มีที่นั่งนั้น(ตำแหน่ง) “ฉันเป็นผู้มีอำนาจในการปกครองตนเอง ฉัน

เป็นนายผู้ทรงอำนาจ ฉันมีสิทธิได้รับมรดกและพรจากพ่อ” จงนั่งบนที่นั่งนี้แล้วออกคำสั่ง “ฉันจะทำอะไรได้? ฉันจะทำได้อย่างไร? ฉันไม่สามารถทำสิ่งนี้ได้” หากลูกออกคำสั่งหลังจากลูกออกจากที่นั่งของลูกแล้ว ใครจะเชื่อฟังลูก? ในโลกปัจจุบันเช่นกัน เมื่อใครบางคนเป็นนายกรัฐมนตรีและนั่งอยู่บนที่นั่งของเขา ทุกคนก็เชื่อฟังคำสั่งของเขา จะมีใครเชื่อฟังเขาหรือไม่หากเขาสละที่นั่งของเขา? ดังนั้น ให้ตรวจสอบว่า “ฉันได้นั่งบนที่นั่งของฉันหรือไม่? ฉันออกคำสั่งในฐานะผู้มีสิทธิหรือไม่?” พ่อได้ให้อำนาจนั้นกับลูกทุกคน ลูกมีอำนาจของพระเจ้า ลูกไม่ได้รับอำนาจของดวงวิญญาณใดๆ หรืออำนาจของดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ใดๆ ลูกมีอำนาจของพระเจ้า ดังนั้น จงสั่งพลังใดๆ เมื่อลูกมั่นคงในสภาพที่มีอำนาจและมีสิทธิของลูก และพลังนั้นจะกล่าวว่า “ขอรับเจ้านาย ขอรับเจ้านาย!” เบื้องหน้าพลังทั้งหมด มายา วัตถุธาตุ ชั้นสสาร และธรรมชาติ จะกลายเป็นผู้รับใช้ พวกเขาจะรอลูกผู้เป็นนาย “เจ้านาย โปรดสั่งเรา!”

นี่คือวันแห่งพลังใช่หรือไม่? ดังนั้น บัพดาจึงทำให้ลูกๆ ทบทวนพลังที่ลูกมี บัพดาจึงทำให้ลูกๆ ชีตเส้นใต้สิ่งนี้ ในเวลาที่เป็นทำไมลูกถึงกลับมาไร้พลัง? บัพดาได้เห็นว่าคุณส่วนใหญ่มีการรั่วไหล เพราะการรั่วไหลนี้ พลังจึงลดลง การรั่วไหลส่วนใหญ่เกิดจากสองสิ่ง และนั่นคือ ความคิดและเวลาถูกเสียไปโดยเปล่าประโยชน์ มันไม่ใช่เรื่องที่เลวร้าย แต่เป็นการสูญเสียไปโดยเปล่าประโยชน์ ลูกไม่ได้ทำสิ่งใดที่ไม่ดีในเวลานั้น แต่ลูกยังไม่ได้สะสม ลูกเพียงแค่เห็นว่าลูกไม่ได้ทำอะไรที่ไม่ดีในวันนี้ อย่างไรก็ตาม ลูกได้สะสมสิ่งที่ดีด้วยหรือไม่? ลูกไม่ได้สูญเสียอะไร แต่ลูกได้รับอะไรมาบ้างหรือไม่? ลูกไม่ได้ก่อให้เกิดความทุกข์ใดๆ แต่ลูกให้ความสุขมากมายแค่ไหน? ลูกไม่ได้ทำให้ใครไม่มีความสุข แต่ลูกได้กระจายกระแสแห่งความสงบไปมากมายแค่ไหน? เมื่อลูกกลายเป็นผู้ให้สาส์นแห่งความสงบแล้ว ลูกให้ความสงบโดยผ่านบรรยากาศ ผ่านปากของลูก และผ่านความรู้สึกหรือพลังงานของลูกมากมายแค่ไหน? ลูกรู้ว่าลูกมีเวลาเพียงช่วงสั้นๆ ของยุคที่ให้คุณประโยชน์ที่สูงส่งที่สุดนี้เท่านั้นที่จะสะสม “ถ้าไม่ใช่ตอนนี้ก็ไม่มีวันอีกแล้ว” จดจำสิ่งนี้ไว้ในทุกขณะ “มันจะเกิดขึ้น ฉันจะทำ...” “ถ้าไม่ทำตอนนี้ก็จะไม่มีโอกาสได้ทำอีกแล้ว” นี่คือการพยายามอย่างแรงกล้าที่พ่อบราห์มาได้ทำไว้ และนั่นคือวิธีที่ท่านไปถึงจุดหมายปลายทางอันดับหนึ่ง ดังนั้น ในวันแห่งพลังนี้ ลูกได้ระลึกถึงพลังที่พ่อให้แก่ลูกแล้วใช่ไหม? ทำแผนการออม: ออมความคิด ออมเวลา ออมคำพูด ออมคำพูดที่ไม่ถูกต้อง ออมคำพูดที่ไม่ถูกต้องและไร้ประโยชน์

บัพดาต้องการเห็นลูกๆ ทุกคนเป็นราชาที่มีอำนาจในการปกครองตนเองซึ่งนั่งอยู่บนบัลลังก์ของอำนาจของลูกอยู่เสมอ ลูกชอบสิ่งนี้ไหม? ลูกชอบรูปแบบนี้ใช่ไหม? เมื่อใดก็ตามที่บัพดาเห็นลูกคนไหนในที่นี้ ท่านต้องการเห็นลูกคนนั้นในรูปแบบนี้ บัพดามีทีวีธรรมชาติ ท่านไม่จำเป็นต้องเปิดมัน ท่านสามารถมองเห็นได้ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ท่านสามารถมองเห็นลูกทุกคนในทุกมุม แล้วสิ่งนี้เป็นไปได้หรือไม่? ตั้งแต่วันพรุ่งนี้เป็นต้นไป หากبابาเปิดทีวี ท่านควรจะสามารถมองเห็นอะไร? ลูกอยู่ในชุดที่เป็นเทวดานางฟ้าของลูก ชุดเทวดานางฟ้าเป็นชุดที่เปล่งประกาย เป็นชุดที่เปล่งประกายของแสง อย่าสวมชุดที่เป็นโคลนของจิตสำนึกที่เป็นร่าง เมื่อลูกมีชุดที่เปล่งประกาย ลูกก็คือดวงดาวแห่งความสำเร็จ บัพดาต้องการที่จะเห็นภาพของลูกแต่ละคนเป็นเช่นนั้น ลูกชอบสิ่งนี้ใช่ไหม? ถ้าลูกสวมชุดที่เป็นโคลน ลูกก็จะกลายเป็นเหมือนโคลนใช่ไหม? เช่นที่พ่อไม่มีร่างกายฉันใด พ่อบราห์มาก็อยู่ในชุดที่เปล่งประกายฉันนั้น ท่านคือเทวดา จงทำตามพ่อ ในทางกายภาพลูกจะอย่างไรเมื่อเสื้อผ้าของลูกเปื้อนโคลนหรือมีรอยเปื้อน? ลูกก็เปลี่ยนเสื้อผ้าใช่ไหม? ในทำนองเดียวกัน ให้ตรวจสอบว่าลูกมีชุดเทวดานางฟ้าที่เปล่งประกายอยู่เสมอหรือไม่ พ่อมีความภูมิใจอย่างบริสุทธิ์ที่ลูกทุกคนเป็นลูกของราชา ดังนั้น จงอยู่ในรูปร่างนี้ ดำเนินชีวิตเหมือนราชา แล้วมายาก็จะกลายมาเป็นผู้รับใช้ของลูก และจะมาอ้าลูก เธอจะมาอ้าลูกเป็นเวลาค้างคาว เธอจะไม่จูโจมลูก บัพดาพูดเสมอว่า: ผู้ที่อุทิศตนต่อพ่อจะไม่มีวันพ่ายแพ้ หากลูกพ่ายแพ้ แสดงว่าลูกยังไม่อุทิศตน

ตอนนี้ ลูกทุกคนกำลังจะมีการประชุมกัน วันประชุมลูกกำหนดไว้แล้วใช่หรือไม่? ดังนั้น คราวนี้ บัพดาไม่ต้องการที่จะเห็นการประชุมที่แคว้งแวงงานรับใช้เท่านั้น ลูกอาจวางแผนงานรับใช้ได้ แต่วางแผนสำหรับพิธีแห่งความสำเร็จในการประชุมของลูกด้วย ลูกมีพิธีกรรมมากมาย ตอนนี้ กำหนดวันที่สำหรับพิธีแห่งความสำเร็จ บางทีลูกอาจกำลังคิดว่าทุกคนสามารถกลายเป็นสิ่งนี้ได้หรือไม่ บัพดาบอกว่าอย่างน้อยก็ให้เพชรพลอย 108 เกล็ดจำลองพิธีของการกลายเป็นตัวแห่งความสำเร็จ ให้พวกเขากลายเป็นตัวอย่าง สิ่งนี้เป็นไปได้ไหม? พุตสี! ผู้ที่อยู่แถวหน้าพุตสี! เป็นไปได้ไหม? ลูกไม่มีความกล้าที่จะตอบ ลูกยังคงคิดอยู่ไหมว่าลูกจะทำหรือไม่? ทุกสิ่งสามารถเกิดขึ้นได้ด้วยความกล้าหาญ ดาดี บอกเราหน่อย: 108 จะสามารถกลายเป็นตัวแห่งความสำเร็จได้หรือไม่? (ได้ พวกเขาสามารถกลายเป็นสิ่งนั้นได้อย่างแน่นอน พิธีแห่งความสำเร็จสามารถเฉลิมฉลองได้) ดุสี ดาดีมีความกล้าหาญ เธอรักษาความกล้าหาญไว้ในนามของลูกทุกคน ดังนั้น จง

ให้ความร่วมมือ ดังนั้น บัพาดาต้องการรายงานการประชุมที่เกิดขึ้น พันดาวาส พุดลี! ทำไมลูกถึงเจียบ? ทำไมลูกถึงเจียบละ? ทำไมลูกไม่มีความกล้าหาญนี้? ลูกจะแสดงสิ่งนี้โดยทำในทางปฏิบัติหรือไม่? เป็นเช่นนั้นไหม? ดี อย่างน้อยลูกสามารถรักษาความกล้าหาญไว้ได้ไหม? ลูกผู้ที่เชื่อว่าลูกจะมีความกล้าหาญและแสดงสิ่งนี้ในทางปฏิบัติ ยกมือขึ้น! ลูกจะทำสิ่งนี้หรือไม่? จะไม่มีชั้นสการใดๆหลงเหลืออยู่เลยหรือ? จะไม่มีความอ่อนแอใดๆหลงเหลืออยู่เลยหรือ? อัจชะ แม้แต่ผู้ที่มาจากมฐันก็ยกมือขึ้น! ว้า! ขอแสดงความยินดี! ขอแสดงความยินดี! อัจชะ ถ้าอย่างนั้น 108 ก็จะพร้อมได้อย่างง่ายดาย หากมีคนยกมือกันมากมายขนาดนี้ แสดงว่า 108 ก็ไม่ใช่เรื่องใหญ่ ดับเบิลฟอเรนเนอร์ลูกจะทำอย่างไร? โช้ ดาดีจางก็กำลังฟังอยู่ เธอกระตือรือร้นที่จะพูดบางสิ่ง เราจะดูลูกประจำจากต่างประเทศด้วย โอเคไหม? ยกมือขึ้น! อัจชะ วันนี้ที่นี่มีดับเบิลฟอเรนเนอร์มากเท่าไร? (200 คน) 108 จะพร้อมจากพวกเขา ลูกต้องไหม? ในเรื่องนี้ให้พูดว่า "ฉันก่อน" ในเรื่องนี้อย่ามองดูผู้อื่น "ฉันก่อน" อย่าพูดว่า "ฉัน" ในสิ่งอื่น แต่จงพูดว่า "ฉัน" สำหรับสิ่งนี้อย่างแน่นอน บัพาดาจะทำให้ลูกมีงานมากขึ้น

วันนี้เป็นวันแห่งพลังและลูกก็มีพลัง บัพาดาต้องการที่จะเฉลิมฉลองดิวาลีที่พิเศษสุดไม่เหมือนใคร ลูกได้เฉลิมฉลองดิวาลีมาหลายครั้งแล้ว แต่บัพาดาต้องการเฉลิมฉลองดิวาลีที่พิเศษสุดไม่เหมือนใคร ท่านควรบอกลูกเกี่ยวกับเรื่องนี้หรือไม่? ท่านควรบอกลูกหรือไม่? ท่านควรบอกลูกไหม? โอเค ลูกเห็นเวลาในปัจจุบันแล้ว วันแล้ววันเล่า ความสิ้นหวังในตัวผู้คนทุกหนแห่งเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก ดังนั้น ไม่ว่าลูกจะรับใช้พวกเขาผ่านจิตใจของลูก ผ่านคำพูด หรือผ่านความสัมพันธ์และการติดต่อในสายสัมพันธ์ของลูก บัพาดาต้องการจุดตะเกียงแห่งความหวังในตัวผู้คนที่ยืนหวัง ขอให้ตะเกียงแห่งความหวังเหล่านี้จุดประกายขึ้นในจิตใจของดวงวิญญาณมนุษย์ทั้งหมดในทุกหนแห่ง บัพาดาต้องการดิวาลีของตะเกียงแห่งความหวังนี้ สิ่งนี้เป็นไปได้หรือไม่? หากอย่างน้อยตะเกียงแห่งความหวังเหล่านี้ถูกจุดขึ้นในบรรยากาศการเปลี่ยนแปลงโลกก็จะมาถึงในไม่ช้านี้ เมื่อนั้นรุ่งอรุณอันสดใสดังแสงทองจะมาถึง ความสิ้นหวังที่ไม่มีอะไรเกิดขึ้นเวลานี้ควรจะสิ้นสุดลงแล้ว ขอให้ตะเกียงแห่งความหวังถูกจุดขึ้นมา ลูกสามารถทำสิ่งนี้ได้ใช่หรือไม่? สิ่งนี้ง่ายหรือยาก? ง่ายหรือไม่? ผู้ที่จะทำสิ่งนี้ ยกมือขึ้น! ลูกจะทำสิ่งนี้ไหม? หากลูกจุดตะเกียงมากมาย ก็จะมีเทศกาลดิวาลี ทำให้กระแสปลังงานทรงพลัง โอเค ลูกไม่สามารถเข้าถึงพวกเขาได้ แต่จงเป็นประภาคารแห่งแสงสว่างและพลัง และแผ่กระจายกระแสปลังงานออกไปให้ไกลและกว้าง เนื่องจากวิทยาศาสตร์สามารถส่งแสงไปได้ไกลและกว้างด้วยประภาคาร แล้วลูกไม่สามารถแผ่กระจายกระแสปลังงานเหล่านั้นได้หรือไม่? เพียงแค่มีความคิดที่มุ่งมั่นว่า "ฉันต้องทำสิ่งนั้น" จงไม่ว่างเว้นกับการทำสิ่งนั้น หากลูกทำให้จิตใจของลูกไม่ว่างเว้นอยู่เสมอ ลูกจะได้รับประโยชน์ และดวงวิญญาณก็จะได้รับประโยชน์เช่นกัน ในขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปมา จงตระหนักไว้ว่าลูกต้องทำคุณประโยชน์ให้แก่โลกอย่างแน่นอน ทศนคติเช่นนี้จะแผ่กระจายออกไปสู่บรรยากาศ เพราะตามเวลาแล้วทุกสิ่งจะเกิดขึ้นทันทีทันใด ไม่ควรเป็นเช่นนั้นที่พี่น้องชายหญิงจะพร่ำบ่นว่า “ทำไมไม่บอกเรา?” ลูกบางคนคิดว่าจะทำสิ่งนี้ในตอนท้าย แต่ถ้าลูกทำในตอนท้าย พวกเขาก็จะพร่ำบ่นเช่นกัน พวกเขาจะพร่ำบ่นว่าถ้าบอกพวกเขาก่อนหน้านี้ พวกเขาจะได้ทำอะไรบางอย่าง ดังนั้น จงรับแสงสว่างจากบัพาดาในทุกความคิดของลูกต่อไป และเป็นดังประภาคารที่ให้แสงสว่างต่อไป อย่าได้เสียเวลาของลูก เมื่อบัพาดาเห็นว่าลูกต่อสู้รบราอย่างหนัก ท่านไม่ชอบเลย นายผู้ทรงอำนาจและการต่อสู้รบรา! ดังนั้นจงเป็นราชา กลายเป็นตัวของความสำเร็จ จบสิ้นความสิ้นหวังทั้งหมด และจุดตะเกียงแห่งความหวัง อัจชะ

พวงมาลัยแห่งความทรงจำระลึกถึงถึงความรักของลูกๆมากมายมาถึงบัพาดาแล้ว บัพาดาเห็นผู้ที่ส่งความทรงจำระลึกถึงถึงเป็นการส่วนตัวเบื้องหน้าท่าน และเพื่อเป็นการตอบรับความทรงจำระลึกถึงนั้น ท่านจึงให้พรจากหัวใจและความรักจากหัวใจของท่าน อัจชะ

ผู้ที่มาครั้งแรก ยืนขึ้น! ดีแล้ว ได้เห็นแล้วว่าการพบปะทุกครั้ง ส่วนใหญ่จะมีคนใหม่มา ดังนั้น ลูกได้เพิ่มงานรับใช้ใช่หรือไม่? ลูกได้ให้สาส์นแก่ผู้คนจำนวนมากเช่นนี้ เช่นเดียวกับที่ลูกได้รับสาส์น ในทำนองเดียวกันลูกก็ต้องให้สาส์นเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่าเช่นกัน ทำให้พวกเขามีค่า นี่เป็นสิ่งที่ดี จงเดินหน้าต่อไปในทุกวิชาด้วยความจริงจังและความกระตือรือร้นมากขึ้น นี่เป็นสิ่งที่ดี

อัจชะ เวลานี้ จงตั้งเป้าหมายไว้ว่า ในขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปมารอบๆ ลูกต้องไม่หยุดรับใช้ด้วยจิตใจ คำพูด หรือการกระทำของลูก ลูกต้องไม่หยุดแม้กระทั่งการจดจำระลึกถึง การจดจำระลึกถึงและงานรับใช้เป็นสิ่งที่อยู่ด้วยกันเสมอ ทำให้ตนเองไม่ว่างเว้นอยู่กับทั้งการจดจำระลึกถึงและงานรับใช้ เมื่อลูกอยู่อย่างว่างเปล่า มายาก็จะมีโอกาสเข้ามา จงอยู่อย่างไม่ว่างเว้นให้มากจนมายาไม่กล้าที่จะมาหาลูกแม้จะอยู่ห่างไกล แล้วเมื่อนั้นลูกจะสามารถบรรลุเป้าหมายที่ลูกตั้งไว้ นั่นคือ

การกลับมาทัดเทียมกับพ่อได้อย่างง่ายดาย ลูกจะไม่ต้องลำบากตรากตรำ ลูกจะอยู่อย่างเป็นตัวของตัวเอง อัจชะ

ถึงลูกๆที่เป็นแสงสว่างแห่งดวงตาที่หลอมรวมอยู่ในดวงตาของบิดาดา ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งซึ่งมีสิทธิ์ในทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดของพ่อ ถึงลูกๆที่เป็นมหาวิระและมหาวิระนีที่โอบยบด้วยปีกของความจริงจังและความกระตือรือร้นอยู่เสมอและทำให้ผู้อื่นโอบยบ ถึงลูกๆที่ซึมซับอยู่ในความรักอันลึกซึ้งที่พ่อผู้เดียวคือทั้งโลกของพวกเขา ที่อยู่อย่างซึมซับอยู่ในความรัก นั่นคือ ผู้ที่กลับมาทัดเทียมกับพ่อได้อย่างง่ายดาย รักและระลึกถึงถึงมากมายหลายล้านเท่า และนมัสเต ถึงลูกๆเหล่านั้นที่ทั้งน่ารักและซึมซับอยู่ในความรัก อัจชะ

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริงและเปิดเผยผู้ประทานด้วยทุกการกระทำและทุกคุณสมบัติพิเศษของลูก ผู้รับใช้ที่แท้จริงจะไม่ปล่อยให้ดวงวิญญาณมาติดกับอยู่ในพวกเขาเมื่อให้ความร่วมมือ พวกเขาจะทำให้ทุกคนสามารถเชื่อมโยงกับพ่อได้ ทุกคำพูดของพวกเขาจะเตือนให้ทุกคนนึกถึงพ่อ พ่อจะปรากฏให้เห็นในทุกการกระทำของพวกเขา พวกเขาไม่เคยคิดเลยว่ามีคนร่วมมือกับพวกเขาเพราะคุณสมบัติพิเศษของพวกเขา หากผู้อื่นเห็นลูกแต่ไม่เห็นพ่อ นั่นไม่ใช่งานรับใช้ แต่เป็นการทำให้พวกเขาลืมพ่อ ผู้รับใช้ที่แท้จริงสามารถทำให้ทุกคนสามารถเชื่อมต่อกับสัจจะหรือความจริง ไม่ใช่กับตนเอง

คติพจน์: แทนที่จะทำการร้องขอประเภทใดๆ จงอยู่อย่างมีความสุขอยู่เสมอ

*** โอม ขานติ ***

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: สะสมพลังของความคิดและกลายเป็นเครื่องมือสำหรับงานรับใช้ที่สูงส่ง

พื้นฐานในการขีดเส้นโชคที่สูงส่งคือความคิดที่สูงส่งและการกระทำที่สูงส่ง ไม่ว่าลูกจะเป็นดวงวิญญาณผู้ดูแลผลประโยชน์หรือดวงวิญญาณผู้รับใช้ ทั้งสองสามารถประกาศสิทธิ์ในอันดับบนพื้นฐานนี้ได้ ทั้งสองมีโอกาสเต็มที่ในการสร้างโชคของตน ใครก็ตามที่ต้องการสร้างโชคมากเท่าที่เขาต้องการก็สามารถทำได้